6.4. verklaart voor recht dat NA haar verplichtingen jegens de kinderen bevrijdend kan nakomen door te betalen op de derdengeldenrekening van het notariskantoor van [verzoeker];
6.5. begroot de kosten als bedoeld in artikel 1019aa lid 1 Rv aan de zijde van [verzoeker] op € 9.968,65 inclusief btw en veroordeelt NA tot betaling van deze kosten;
6.6. verklaart de onder 6.3 en 6.5 vermelde veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad;
6.7. wijst af hetgeen [verzoeker] meer of anders heeft verzocht;
6.8. wijst af hetgeen NA meer of anders heeft verzocht.

51

Gevolgen van erkenning door WAM-verzekeraar voor recht op schadevergoeding van verzekerde

Rechtbank Rotterdam
2 februari 2026, nr. 700374 HA RK 25-517, ECLI:NL:RBROT:2026:1166
(mr. Hofmeijer-Rutten)
Noot mr. J.A.A. van Beek

Erkenning door WAM-verzekeraar. Wilsvertrouwensleer. Rechtsverwerking.

[BW art. 3:33, 3:35, 3:36, 3:44, 3:61; WAM art. 6]

Bij een verkeersongeval tussen een automobilist en een motorrijder loopt de automobilist (lichte) zaakschade op en de motorrijder (ernstige) letselschade. Bovemij (de WAM-verzekeraar van de motorrijder) erkent aansprakelijkheid jegens de automobilist en doet daarbij geen beroep op eigen schuld ex art. 6:101 BW. In deze deelgeschilprocedure verzoekt de motorrijder een verklaring voor recht dat Allianz (de WAM-verzekeraar van de automobilist) aansprakelijk is voor de door hem geleden letselschade. De rechtbank wijst deze vordering af omdat Allianz het bericht van Bovemij mocht begrijpen als een erkenning van aansprakelijkheid voor alle gevolgen van het ongeval. De rechtbank oordeelt daarbij dat de motorrijder gebonden is aan deze erkenning van Bovemij.

[verzoeker],
wonend in Veenendaal,
verzoeker,
advocaat: mr. W. Oudijk,
tegen
Allianz Benelux N.V.,
gevestigd te Rotterdam,
verweerders,
advocaat: mr. H.A. Kragt.
Partijen worden hierna [verzoeker] en Allianz genoemd.

1. De zaak in het kort
1.1. [verzoeker] heeft door een verkeersongeluk waarbij [naam], die een WAM-verzekering bij Allianz had, betrokken was schade opgelopen. In deze zaak verzoekt hij onder meer verklaringen voor recht Allianz (tenminste ten dele) aansprakelijk is voor zijn schade en dat Allianz zijn schade (tenminste ten dele) moet vergoeden. De eigen WAM-verzekeraar van [verzoeker] heeft echter aansprakelijkheid voor het ongeval erkend. De rechtbank oordeelt dat [verzoeker] gebonden is aan deze erkenning van aansprakelijkheid. Hij kan daarom geen aanspraak maken op vergoeding van zijn schade door Allianz.

2. De procedure
(…)

3. Wat is er gebeurd?
3.1. Op 29 oktober 2021 heeft [verzoeker] ernstig letsel opgelopen door een verkeersongeval waarbij [naam] betrokken was. [verzoeker] reed op een motor op een tweebaansweg met doorgetrokken streep waar de maximale snelheid 80 km/uur is. [verzoeker] was bezig met een inhaalmanoeuvre toen hij tegen de auto van [naam] botste. [naam] was op dat moment aan het afslaan om het pad richting haar woning op te rijden. Op de plaats waar [naam] wilde afslaan, was de doorgetrokken streep onderbroken. De schade die [verzoeker] door het ongeval heeft opgelopen, bestaat onder andere uit de gedeeltelijke amputatie van zijn rechterbeen. [naam] had een WAM-verzekering bij Allianz.
3.2. [verzoeker] kan zich niets meer van het ongeval herinneren. De politie, die ter plaatse kwam, heeft [naam] Allianz als getuige gehoord en haar verklaring in het proces-verbaal opgenomen. Deze verklaring luidt als volgt:

'Bij aanvang van het verhoor deelde ik aan de getuige het volgende mee:
U bent betrokken geweest bij een verkeerongeval met letsel. Om deze reden willen wij van u een getuigenverklaring opnemen. Wat kunt u mij vertellen over het verkeersongeval?
De getuige verklaarde: "Vandaag vrijdag 29 oktober 2021 omstreeks 16:00 uur reed ik in mijn auto, voorzien van kenteken [kenteken], naar mijn huis. Mijn huis is gevestigd aan de [adres]. Vanaf de Schelmseweg moet ik een pad van ongeveer 80 meter in rijden om bij mijn huis te komen. Dit pad leidt alleen naar mijn huis, er zijn dus niet veel personen die dit pad inslaan. De Schelmseweg betreft een tweebaansweg waar de toegestane maximum snelheid 80 kilometer per uur is. Ik kwam uit de richting van Velp en wilde linksaf slaan naar het pad die naar mijn woning leidt. Het was droog en zonnig weer, de zon kwam van voren toen ik over de Schelmseweg reed in de richting van mijn huis. Om deze reden had ik het zonnescherm naar beneden. Op ongeveer 500 meter afstand van de afslag deed ik mijn linker knipperlicht aan en verminderde ik mijn vaart. Toen ik mijn vaart aan het verminderen was heb ik in mijn achteruitkijkspiegel gekeken, ik zag dat er een motorrijder achter mij reed. Ik denk dat de afstand tussen de motorrijder en mij ongeveer 500 meter betrof. Ik zag dat er geen tegemoetkomend verkeer aan kwam rijden op de andere weghelft.
Toen ik afsloeg en voor de helft op de andere weghelft was, voelde en hoorde ik een klap. De airbag van de bestuurderskant ging uit en klapte in mijn gezicht. Hierdoor zat ik even geschrokken, stil in mijn stoel. Hierna heb ik mijn gordel af gedaan en ben ik uit mijn auto gestapt. Ik zag toen op het linker fietspad, vanaf Velp gezien, een motorrijder liggen. Ik zag dat er een motor op het fietspad lag, deze lag dichterbij mij dan dat de motorrijder lag. Vervolgens zag ik dat de linkerkant van mijn auto flink beschadigd was. Er zat een flinke deuk in de linkerkant van mijn auto. Ook zag ik dat de linker koplamp van mijn auto kapot was. Hierna stopte er een paar mensen die langs kwamen rijden, zij hebben de motorrijder en mij geholpen en toen is 112 gebeld." Nadat de getuige haar verklaring had doorgelezen, verklaarde zij in te stemmen met de verklaring en ondertekende deze.'
3.3. [verzoeker] was verzekerde onder een WAM-verzekering (met de eigenaar van de motor als verzekeringnemer) bij Bovemij. Op 23 februari 2022 stuurt een medewerker van Quakel Assuradeuren B.V., de gevolmachtigde van Bovemij, aan de belangenbehartiger van [naam], een e-mail met voor zover van belang de volgende inhoud:
'Inzake bovenstaande schade hebben wij onlangs telefonisch contact gehad en het verzoek was om na te gaan of de bestuurder van de motorfiets nog bereid is om zijn kant van het verhaal op papier te zetten. Via de motorzaak heb ik het telefoonnummer van de zus van de bestuurder gekregen. Zij hebben regelmatig contact met haar gehad vlak na het ongeval. Zij vertelde echter dat haar broer zich niets van het ongeval meer kan herinneren en daarom is hij niet in staat om zijn verhaal aan te leveren.'
3.4. Op 28 februari 2022 heeft Bovemij, aan de belangenbehartiger van [naam] een e-mail gestuurd met onder andere de volgende inhoud:
'Excuses voor de late reactie. Onze verzekerde kan zich niets meer van het ongeval herinneren. Op basis van het schadeformulier van uw cliënte en het politierapport kunnen wij de aansprakelijkheid erkennen.'
3.5. [verzoeker] heeft Allianz op 2 februari 2023 aansprakelijk gesteld voor de gevolgen van het ongeval. Allianz heeft op 28 juni 2023 de aansprakelijkheid afgewezen.
3.6. Allianz heeft daarna Ongevallen Analyse Nederland (hierna: OAN) ingeschakeld om onderzoek te doen naar de toedracht van het ongeval. Het rapport van OAN van 22 november 2023 bevat de conclusie dat de botssnelheid van [verzoeker] minimaal 96 km/uur is geweest. Allianz heeft [verzoeker] daarna op 8 december 2023 laten weten dat zij haar standpunt wat betreft de aansprakelijkheid handhaaft.
3.7. [verzoeker] heeft daarna zijn huidige advocaat ingeschakeld en Allianz op 30 april 2024 verzocht om, met toepassing van de billijkheidscorrectie, 90% van zijn schade te vergoeden. Allianz heeft dit op 10 juli 2024 geweigerd.

4. Het geschil

4.1. [verzoeker] verzoekt (samengevat), bij wijze van een deelgeschil volgens artikel 1019w Rv, de rechtbank om, in een uitvoerbaar bij voorraad verklaarde beschikking,
I. voor recht te verklaren dat [naam]/Allianz aansprakelijk is voor de schade die [verzoeker] als gevolg van het verkeersongeval van 29 oktober 2021 heeft opgelopen,

II. voor recht te verklaren dat Allianz gehouden is om de volledige geleden en nog te lijden schade van [verzoeker] te vergoeden,
III. de kosten van deze procedure te begroten conform de opgave van de advocaat van [verzoeker] en Allianz te veroordelen om deze kosten inclusief het griffierecht aan [verzoeker] te betalen.
Bij akte na mondelinge behandeling is de vordering jegens [naam] ingetrokken.
4.2. Allianz voert verweer en verzoekt primair afwijzing van de verzoeken van [verzoeker], subsidiair dat de vergoedingsplicht van Allianz volledig vervalt, en dat de kosten van de deelgeschilprocedure niet worden begroot en voor rekening van [verzoeker] blijven.

5. De beoordeling

Het rapport van Baan Hofman wordt niet toegelaten
5.1. [verzoeker] heeft bezwaar gemaakt tegen de toelating van het rapport van Baan Hofman dat Allianz bij haar akte van 28 november 2025 heeft overgelegd. Dat bezwaar slaagt. Het rapport wordt niet toegelaten tot het procesdossier. In deze situatie verzet de goede procesorde zich hiertegen. Partijen hebben na de mondelinge behandeling de gelegenheid gekregen om zich bij akte uit te laten over de vraag of [verzoeker] gebonden is aan de erkenning van aansprakelijkheid door Bovemij. Voor nadere bewijslevering omtrent de toedracht is geen gelegenheid gegeven. Bovendien is de rechtbank met [verzoeker] eens dat niet valt in te zien waarom het rapport in zo'n laat stadium pas wordt ingebracht, terwijl het gebaseerd is op feiten die al lang bekend waren.

[Verzoeker] is gebonden aan de erkenning van aansprakelijkheid door Bovemij
5.2. De vraag die partijen verdeeld houdt is of Allianz aansprakelijk is voor de schade van [verzoeker]. Voor beoordeling van de aansprakelijkheid is pas ruimte als [verzoeker] niet gebonden is aan de erkenning van aansprakelijkheid voor het ongeval door Bovemij.
5.3. Volgens vaste jurisprudentie staat het een aansprakelijkheidsverzekeraar in beginsel niet vrij om terug te komen op een jegens een derde gedane erkenning dat zijn verzekerde jegens die derde aansprakelijk is. De erkenning door de WAM-verzekeraar bindt echter niet zonder meer de verzekerde van de aangesproken verzekeraar ten aanzien van de claim die de verzekerde bij de wederpartij neerlegt. In dat geval is de vraag of de benadeelde er in de gegeven omstandigheden op mocht vertrouwen dat hij ook de verzekerde aan die erkenning door de verzekeraar kon houden. De vraag is dus of de mail van Bovemij waarin zij aansprakelijkheid erkent (r.o. 3.3.), in de gegeven omstandigheden door Allianz zo is opgevat – en ook als zodanig opgevat mocht worden – dat Bovemij namens [verzoeker] aansprakelijkheid voor de gevolgen van het ongeval erkende, niet alleen waar het ging om de gevolgen voor [naam] als verzekerde van Allianz maar ook om de gevolgen voor [verzoeker].
5.4. [verzoeker] voert ter onderbouwing van zijn stelling dat hij niet gebonden is aan de erkenning van Bovemij allereerst aan dat de erkenning niet namens hem is gedaan, omdat Bovemij geen contact met hem heeft opgenomen voorafgaand aan de erkenning en dus geen hoor en wederhoor heeft toegepast. Ten tweede stelt hij dat het niet duidelijk is op basis van welke informatie Bovemij aansprakelijkheid heeft erkend. Tot slot stelt hij dat het aannemelijk is dat Bovemij om proceseconomische redenen heeft besloten om de schade van de verzekerde van Allianz van € 1.000,- te betalen, zonder de discussie aan te gaan over de aansprakelijkheid.
5.5. Naar het oordeel van de rechtbank mocht Allianz er gerechtvaardigd vanuit gaan dat de mail van Bovemij van 28 februari 2022 een erkenning van aansprakelijkheid voor alle gevolgen van het ongeval inhield en is [verzoeker] aan deze erkenning gebonden. De argumenten van [verzoeker] zijn niet voldoende om te concluderen dat Allianz de erkenning van Bovemij anders had moeten begrijpen of rekening moest houden en de rechtbank ziet daar verder ook geen aanleiding voor. Dat wordt als volgt toegelicht.
5.6. Het gaat het erom wat Allianz mocht begrijpen uit de mail van Bovemij. Dat Bovemij geen contact zou hebben gehad met [verzoeker] voorafgaand aan het erkennen van aansprakelijkheid, wordt nu door Allianz betwist. Zij wijst in dit kader op de door [verzoeker] ingebrachte e-mail van Quakel Assuradeuren B.V. waarin wordt aangegeven dat er contact zou zijn geweest met de zus van [verzoeker], maar dat toen is aangegeven dat [verzoeker] zich niets meer van het ongeval kon herinneren en dus niet zijn versie van het verhaal kon vertellen. Of Bovemij nu wel of geen

contact heeft gehad met [verzoeker], al dan niet via een tussenpersoon, is niet relevant voor deze kwestie, want dit was toentertijd niet kenbaar voor Allianz. Uit de onder 3.4 geciteerde mail kon en mocht Allianz opmaken dat Bovemij wel contact met [verzoeker] had gehad.
5.7. Ten tweede is het, anders dan [verzoeker] stelt, duidelijk op basis waarvan Bovemij aansprakelijkheid heeft erkend, namelijk het door [naam] ingevulde schadeformulier en het politierapport. Dat staat duidelijk in de betreffende mail (r.o. 3.3.). Tegen de achtergrond van de omstandigheid dat [verzoeker] zich de toedracht niet kon herinneren waren die twee stukken in beginsel voldoende voor Bovemij om haar standpunt over de aansprakelijkheid te bepalen. In de mails is ook geen voorbehoud gemaakt aangaande nader te verrichten onderzoek.
5.8. Ten slotte is het mogelijk dat Bovemij er vanuit praktisch oogpunt voor heeft gekozen om de schade van [naam] te betalen en niet de discussie aan te gaan over de toedracht van en aansprakelijkheid voor het ongeval, maar dat blijkt evenmin uit de mails en was dus voor Allianz niet kenbaar. Daarom is dat onvoldoende om te concluderen dat [verzoeker] niet gebonden is aan de erkenning.
5.9. De erkenning van Bovemij is bovendien ongeclausuleerd. Bovemij maakt geen onderscheid tussen de gevolgen voor de ene ([naam]) of de andere betrokkene ([verzoeker]), gaat niet in op eventuele eigen schuld van één van partijen en maakt als gezegd geen voorbehoud voor, bijvoorbeeld, het inwinnen van nadere informatie.
5.10. [verzoeker] heeft per saldo onvoldoende gemotiveerd waarom de erkenning van aansprakelijkheid door Bovemij hem niet bindt. Het voorgaande betekent dat [verzoeker] gebonden is aan de erkenning van aansprakelijkheid door Bovemij en dat [verzoeker] Allianz niet, op grond van de WAM, kan aanspreken voor de gevolgen van het ongeval voor [verzoeker]. De verzoeken van [verzoeker] worden dus afgewezen.
5.11. De rechtbank komt daarom niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de aansprakelijkheidsvraag. Als het zo is dat Bovemij ten onrechte aansprakelijkheid heeft erkend en [verzoeker] daarvan nadeel ondervindt, is dat een kwestie tussen Bovemij en [verzoeker] waar Allianz en haar verzekerde buiten staan. Geheel ten overvloede merkt de rechtbank op dat de thans beschikbare stukken voorshands de conclusie rechtvaardigen dat [verzoeker] een verkeersfout heeft gemaakt en minst genomen in aanzienlijke mate aan het ontstaan van het ongeval heeft bijgedragen, maar dat [naam] onvoldoende oplettend is geweest.

De kosten
5.12. De rechtbank dient op grond van artikel 1019aa lid 1 Rv de kosten van de deelgeschilprocedure begroten. Dat geldt ook als een verzoek in het deelgeschil wordt afgewezen. Alleen als het deelgeschil volstrekt onnodig of onterecht is ingesteld, hoeven de kosten van de procedure niet te worden begroot. Daar is in dit geval geen sprake van.
5.13. [verzoeker] heeft de kosten van deze deelgeschilprocedure begroot op € 9.727,19 inclusief btw. Allianz vindt dat deze kosten moeten worden gematigd, omdat het aantal bestede uren (35,2 uren) bovenmatig is, gelet op de beperkte omvang en complexiteit van het geschil. Daarnaast stelt zij dat de meeste specialistenwerkzaamheden al zijn verricht buiten het BGK-kader en vindt zij dat 15 uur aan werkzaamheden na indiening van het verzoekschrift te fors is.
5.14. De rechtbank vindt het aantal besteden en toekomstig begrote uren inderdaad bovenmatig, gelet op de relatief beperkte complexiteit van de zaak en het overzichtelijke feitencomplex. De rechtbank acht in redelijkheid 25 uren voldoende. Aangezien Allianz tegen het gehanteerde uurtarief geen bezwaar heeft gemaakt, gaat de rechtbank bij de begroting van de kosten uit van het door de advocaat van [verzoeker] gehanteerde uurtarief van € 230,00. Dit betekent dat de kosten worden begroot op 25 x € 230,00 vermeerderd met 21% btw = € 6.957,50 in totaal.

Uitvoerbaarheid bij voorraad
5.15. Aangezien het verzoek van [verzoeker] wordt afgewezen en de kosten van deze deelgeschilprocedure enkel begroot worden en Allianz niet wordt veroordeeld om deze te betalen, heeft [verzoeker] er geen belang bij dat de beschikking uitvoerbaar bij voorraad wordt verklaard.

6. De beslissing
6.1. wijst het verzoek af,
6.2. begroot de kosten als bedoeld in artikel 1019aa lid 1 Rv aan de zijde van [verzoeker] op € 6.957,50.

NOOT

1. De centrale vraag in deze zaak is of een erkenning van aansprakelijkheid door een WAM-verzekeraar ertoe leidt dat het recht op schadevergoeding van diens verzekerde wordt prijsgegeven. Bij de beoordeling van die vraag zijn op de eerste plaats de leerstukken van de eenzijdige rechtshandeling en de wilsvertrouwensleer van belang. Daarnaast speelt ook de (omvang van de) vertegenwoordigingsbevoegdheid een belangrijke rol.
2. In de personenschadepraktijk is het belangrijk dat benadeelden niet te lang in onzekerheid verkeren (vgl. Gedragscode Behandeling Letselschade). Daarom wordt van aansprakelijkheidsverzekeraars van aangesproken partijen verwacht dat zij binnen bekwame tijd een inhoudelijk standpunt innemen over de aansprakelijkheid (art. 35g Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft). In deze zaak heeft een korte, ongeclausuleerde e-mail van een WAM-verzekeraar aan een benadeelde over zijn vordering echter verstrekkende gevolgen voor de eigen vordering van zijn verzekerde. Hiermee lijkt een spanningsveld te ontstaan tussen snelheid en zorgvuldigheid. Deze uitspraak toont de noodzaak van nuance en volledigheid in de communicatie.
3. Op 29 oktober 2021 vindt een verkeersongeval plaats tussen een motorrijder en een automobilist. De automobilist stelt vervolgens de WAM-verzekeraar van de motorrijder (hierna: 'Bovemij') aansprakelijk voor zijn schade ten bedrage van € 1.000. Met zijn e-mail aan de automobilist van 28 februari 2022 erkent Bovemij de aansprakelijkheid van de motorrijder: *'Excuses voor de late reactie. Onze verzekerde kan zich niets meer van het ongeval herinneren. Op basis van het schadeformulier van uw cliënte en het politierapport kunnen wij de aansprakelijkheid erkennen.'* Bijna een jaar na deze erkenning stelt de motorrijder op zijn beurt de WAM-verzekeraar van de automobilist (hierna: 'Allianz') aansprakelijk voor zijn letselschade, bestaande uit onder meer een gedeeltelijke amputatie van zijn rechterbeen. Allianz wijst op 28 juni 2023 de aansprakelijkheid af, waarna hij een toedrachtonderzoek laat verrichten. Hierna wijst Allianz de aansprakelijkheid opnieuw af. De motorrijder verzoekt vervolgens in deelgeschil om een verklaring voor recht dat Allianz jegens hem aansprakelijk is. De rechtbank wijst dit verzoek af en oordeelt dat Allianz de erkenning van Bovemij in de gegeven omstandigheden mag tegenwerpen aan de motorrijder. De rechtbank kwalificeert de erkenning van aansprakelijkheid zonder beroep op eigen schuld daarbij als afstand van het recht om vergoeding van de eigen schade te vorderen.
4. De rechtbank stelt voorop dat een erkenning door een WAM-verzekeraar niet zonder meer zijn verzekerde bindt ten aanzien van diens eigen recht op schadevergoeding. De rechtbank geeft vervolgens aan dat in deze zaak beoordeeld moet worden of (1) Allianz er in de gegeven omstandigheden op mocht vertrouwen dat hij ook de motorrijder aan de erkenning door Bovemij mocht houden en (2) hij die erkenning zo mocht begrijpen dat die tevens een afstand van het eigen recht op schadevergoeding van deze verzekerde behelsde. Door de vraag naar het (on)gerechtvaardigd vertrouwen te stellen, lijkt de rechtbank de aanname te hebben gedaan dat Bovemij niet daadwerkelijk gevolmachtigd was en evenmin de bedoeling had om namens de motorrijder afstand te doen van zijn eigen recht op schadevergoeding. Dit impliciet gehanteerde uitgangspunt is terecht. Aansprakelijkheidsverzekeringen bevatten doorgaans een volmacht van de verzekerde aan de verzekeraar om namens hem te handelen bij het afwikkelen van de verzekerde claim. Deze volmacht is in de regel echter beperkt tot de verzekerde claim; het onderwerp van de aansprakelijkheidsverzekering. De (tegen)vordering van de eigen verzekerde op de andere verkeersdeelnemer is niet verzekerd onder zijn aansprakelijkheidsverzekering en daar heeft de aansprakelijkheidsverzekeraar in beginsel dan ook niets mee van doen. Anders gezegd: de standaard-volmacht uit de aansprakelijkheidsverzekering ziet (alleen) op de aansprakelijkheid van de verzekerde jegens zijn wederpartij en niet op de (tegen)vordering van de verzekerde op die wederpartij.
5. Of Allianz er desondanks van uit mocht gaan dat Bovemij namens zijn verzekerde sprak, moet beoordeeld worden aan de hand van art. 3:61 lid 2 BW (schijn van volmacht). In dat kader overweegt de rechtbank dat Allianz de e-mail van Bovemij, waarin staat dat de motorrijder zich niks kon herinneren van het ongeval, zo mocht begrijpen dat Bovemij contact had gehad met de motorrijder. Dit veronderstelde contact lijkt vervolgens gelijk te worden gesteld aan de

veronderstelde vertegenwoordigingsbevoegdheid van Bovemij ten aanzien van de vordering van de motorrijder op de automobilist en/of zijn WAM-verzekeraar. Met andere woorden: de rechtbank veronderstelt dat er contact is geweest over de bevoegdheid van Bovemij om namens de motorrijder te communiceren over zijn eigen vordering op Allianz. Dit veronderstelt dat louter de schijn van contact tussen de motorrijder en Bovemij volstaat om schijn van volmacht aan te nemen.

6. Uit de jurisprudentie van de Hoge Raad volgt dat de bescherming van art. 3:61 lid 2 BW alleen van toepassing is wanneer de schijn van volmachtverlening berust op omstandigheden die aan de onbevoegd vertegenwoordigde kunnen worden toegerekend (HR 19 februari 2010, ECLI:NL:HR:2010:BK7671, r.o. 3.4). Als hoofdregel is een 'toedoen' (gedraging) van de pseudo-vertegenwoordigde vereist om de schijn te wekken, maar ook andere omstandigheden die in zijn risicosfeer vallen kunnen de schijn van volmachtverlening rechtvaardigen. Dit risicobeginsel gaat echter niet zo ver dat de schijn kan worden gewekt door uitsluitend verklaringen of gedragingen van de onbevoegde vertegenwoordiger (HR 3 februari 2017, ECLI:NL:HR:2017:142, r.o. 3.4.3). Anders gezegd: alleen een verklaring van Bovemij kan nog niet de schijn van zijn vertegenwoordigingsbevoegdheid wekken. Mogelijk heeft de rechtbank hier mee laten wegen dat Allianz pas een jaar na het bericht van Bovemij aansprakelijk werd gesteld door de motorrijder. Dan rijst de vraag of het uitblijven van een reactie van de motorrijder enig gerechtvaardigd vertrouwen heeft gewekt. Ik betwijfel dat; een onbevoegd vertegenwoordigde kan niet de schijn van volmachtverlening wekken als hij er überhaupt geen weet van dat iemand hem onbevoegd heeft vertegenwoordigd. Mijns inziens moet voor de vraag of de motorrijder zijn eigen vordering prijsgaf worden aangesloten bij de – relatief strenge – maatstaf van rechtsverwerking (een toepassing van de derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid). Voor rechtsverwerking is alleen stilzitten immers onvoldoende (HR 12 januari 2024, ECLI:NL:HR:2024:24, r.o. 3.4).

7. De rechtbank komt vervolgens tot het oordeel dat Allianz het bericht van Bovemij zo mocht opvatten dat daarmee aansprakelijkheid werd aanvaard voor alle gevolgen van het ongeval; dus ook de vordering tot vergoeding van de eigen schade van de motorrijder (oftewel afstand van recht). Daarvoor is redengevend dat Bovemij in zijn bericht (1) geen onderscheid maakt tussen de gevolgen voor de automobilist en voor de motorrijder, (2) geen beroep op eigen schuld doet en (3) geen voorbehouden maakt voor bijvoorbeeld het inwinnen van nadere informatie. Mijns inziens zijn deze omstandigheden echter niet genoeg om het oordeel van de rechtbank te dragen. De overweging sub (1) is moeilijk te plaatsen; de motorrijder kan niet jegens zichzelf aansprakelijk zijn voor zijn eigen schade. Het ligt dan ook niet voor de hand en is – voor zover mij bekend – ook geen praktijkgebruik om bij een erkenning van aansprakelijkheid expliciet te benoemen dat geen aansprakelijkheid van de verzekerde jegens zichzelf wordt erkend. Voor de overweging sub (2) geldt dat het initieel achterwege laten van een beroep op eigen schuld niet direct de mogelijkheid uitsluit om dat op een later moment alsnog te doen (vgl. rb. Den Haag 25 mei 2023, ECLI:NL:RBDHA:2023:9773, r.o. 4.7 en 4.8). Uiteraard kan het onder omstandigheden ontoelaatbaar zijn om na verloop van tijd nog een beroep op eigen schuld te doen, maar ook daar geldt dan de – relatief strenge – maatstaf voor rechtsverwerking, waarbij alleen tijdsverloop niet volstaat. Datzelfde geldt ook ten aanzien van overweging sub (3). De enkele afwezigheid van een voorbehoud ten aanzien van bijvoorbeeld het inwinnen van informatie, rechtvaardigt als zodanig niet de conclusie dat daarmee het vertrouwen is gewekt dat geen informatie meer zou worden ingewonnen, laat staan dat namens de motorrijder afstand wordt gedaan van zijn recht om vergoeding van zijn eigen schade te vorderen.

8. Het valt voorts op dat de rechtbank geen kenbare aandacht besteedt aan het feit dat de e-mail van Bovemij niet aan Allianz was gericht, maar aan de automobilist. Allianz is in deze verhouding dus een derde. Dat betekent dat niet art. 3:35 BW (gerechtvaardigd vertrouwen), maar art. 3:36 BW (derdenbescherming) van toepassing is. Anders dan art. 3:35 BW, heeft de bescherming van art. 3:36 BW geen definitief karakter. In plaats daarvan beschermt art. 3:36 BW alleen de handeling(en) die in redelijk vertrouwen op de juistheid van de veronderstelling zijn verricht (HR 18 november 2016, ECLI:NL:HR:2016:2640, r.o. 5.3.2). Met andere woorden: vanaf het moment dat Allianz bekend is met het feit dat de motorrijder geen afstand van zijn recht op schadevergoeding

heeft willen doen, wordt hij niet langer beschermd door art. 3:36 BW. De automobilist, aan wie het bericht van Bovemij was gericht, kan wel een beroep doen op art. 3:35 BW. Echter, zelfs als dit beroep zou slagen en de automobilist niet is gehouden de schade van de motorrijder te vergoeden, wil dit niet zeggen dat Allianz daarom evenmin schadeplichtig is. Het gaat hier namelijk om een WAM-verzekering, waardoor de motorrijder een eigen recht jegens Allianz heeft. Dat betekent dat het tenietgaan van de schuld van de automobilist Allianz niet bevrijdt jegens de motorrijder zolang die niet schadeloos is gesteld (art. 6 lid 1 WAM).

9. Wat in dit kader nog opmerking verdient, is dat uit de uitspraak niet volgt op welk moment, en hoe, het bericht van Bovemij terecht is gekomen bij Allianz. Het is niet uitgesloten dat Allianz pas bekend is geworden met de erkenning van aansprakelijkheid voor de zaakschade van de automobilist nadat hij al door de motorrijder tot vergoeding van zijn letselschade was aangesproken. Daarnaast wijst de omstandigheid dat Allianz een toedrachtsonderzoek heeft laten verrichten erop dat hij er niet daadwerkelijk van uitging dat de motorrijder afstand had gedaan van zijn eigen recht op schadevergoeding. Deze omstandigheden lijken mij zeer relevant bij het beoordelen van het (on)gerechtvaardigd vertrouwen van Allianz, maar worden door de rechtbank niet kenbaar betrokken in de beoordeling.

10. Voor de volledigheid: er zijn ook situaties waarin wel degelijk een onvoorwaardelijke en beoogde erkenning door de verzekeraar wordt gedaan, maar een partij daar later terug op wil komen. Dat is in beginsel niet mogelijk, tenzij er een beroep kan worden gedaan op een vernietigingsgrond zoals die uit art. 3:44 BW (bedreiging, bedrog of misbruik van omstandigheden) en/of het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de verzekeraar aan de erkenning wordt gehouden (HR 10 januari 1992, ECLI:NL:HR:1992:ZC0470; A-G Van Peursem 16 februari 2018, ECLI:NL:PHR:2018:148; hof Den Haag 19 augustus 2025, ECLI:NL:GHDHA:2025:2346). De stelplicht en bewijslast rust dan op de partij die terug wil komen op de beoogde erkenning. Dat is anders wanneer er een beroep op art. 3:35, 3:36 en/of 3:61 lid 2 BW wordt gedaan. In dat geval rust de stelplicht en bewijslast op degene die zich op de erkenning beroept (hier Allianz). De vraag of er sprake is van een beoogde of niet-beoogde erkenning is dus bepalend voor het juridisch toetsingskader en de bewijslastverdeling.

11. Opmerking verdient nog dat een erkenning van aansprakelijkheid niet hetzelfde is als een erkenning van een volledige vergoedingsplicht. Zo kon Bovemij, gelet op de verkeersfout van de motorrijder, aansprakelijkheid erkennen zonder daarmee uitsluitsel te geven over de vraag of de automobilist zelf ook een verkeersfout heeft gemaakt. Dit aspect is van belang omdat partijen wel allebei jegens elkaar aansprakelijk kunnen zijn, maar niet allebei jegens elkaar een volledige vergoedingsplicht kunnen hebben.

12. De uitspraak van de rechtbank lijkt op diverse punten een minder strenge maatstaf toe te passen dan uit de wettelijke bepalingen volgt. De uitspraak toont in elk geval aan dat een erkenning van een WAM-verzekeraar ter zake van een kleine materiële schade verstrekkende gevolgen kan hebben voor (de letselschadeclaim van) de eigen verzekerde. Het is daarom raadzaam om het juridisch kader steeds scherp voor ogen te houden, om te voorkomen dat straks elke brief wordt afgesloten *'onder voorbehoud van alle rechten*' en/of de voortvarende behandeling van claims in het gedrang komt omdat verzekeraars geen definitief standpunt durven in te nemen voordat ieder denkbaar detail is uitgediept.

mr. J.A.A. van Beek
advocaat bij NN Advocaten

Verzekeringen

52

Dubbele verzekering bij arbeidsongeval. Onder welke verzekering is schade gedekt?

Gerechtshof Den Haag
17 februari 2026, nr. 200.343.200/01,
ECLI:NL:GHDHA:2026:239
(mr. Van der Heiden, mr. Schreuder,
mr. Swelheim)

Arbeidsongeval. Twee verzekeringen. Uitleg polisvoorwaarden.

[BW art. 7:961]

Naam1 geeft bedrijf1 opdracht tot het leveren en uitrijden van stro. Naam1 koppelt de aanhanger waarmee deze geleverd zijn aan zijn eigen tractor. Een zzp'er, ingeschakeld door bedrijf1, pakt balen stro van de aanhanger. Hierbij kantelt een rij strobalen en valt een strobaal op naam1, die hierdoor overlijdt.
De erven van naam1 stellen bedrijf1 aansprakelijk. Bedrijf1 heeft een Werk- en Landbouwmaterieelverzekering bij Allianz (WLM) en een bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering bij Fatum (AVB). Allianz doet een schade-uitkering aan de erven. Allianz vordert een verklaring voor recht dat Fatum de uitgekeerde schade en onderzoekskosten moet vergoeden. De rechtbank wijst de vordering af.
Het hof moet de toepasselijke polisvoorwaarden van de WLM uitleggen. Een WLM strekt ertoe de aansprakelijkheid te dekken die kan voortvloeien uit het gebruik van het werk- en landbouwmaterieel. De WLM biedt dekking voor schade 'veroorzaakt met of door het object'. Het hof legt die bepaling zo uit dat het moet gaan om verwezenlijking van het risico dat eigen is aan het gebruik van het object (de aanhanger). Het hof vindt hiervoor ook steun in uitspraken van de Geschillencommissie Samenloop van het Verbond van Verzekeraars. Het hof oordeelt dat het risico dat zich hier heeft gemanifesteerd (vallende strobalen) niet het risico is dat eigen is aan het gebruik van de verzekerde objecten, maar is verbonden aan de werkzaamheden rondom het uitladen. Op grond hiervan is de schade niet gedekt onder de WLM.
Het hof moet tevens oordelen of de aanhanger onder de WLM-polisvoorwaarden viel. Het hof oordeelt van niet. De aanhanger was niet gekoppeld aan de bij Allianz verzekerde tractor, maar aan de tractor van naam1. Dit betekent dat de aanhanger geen aanhangwagen in de zin van de WLM-polisvoorwaarden was en derhalve niet gedekt.
Conclusie is dat geen dekking bestaat op grond van de WLM. Allianz mag de schade op Fatum verhalen.

De rechtspersoon naar buitenlands recht
Allianz Benelux N.V.,
gevestigd te Brussel, België,
appellante,
advocaat: mr. A. Hedeman te Amsterdam,
tegen
de rechtspersoon naar buitenlands recht
Fatum General Insurance N.V.,
gevestigd te Curaçao,
geïntimeerde,
advocaat: mr. P.C. Knijp te Rotterdam.
Het hof noemt partijen hierna Allianz en Fatum.

1. De zaak in het kort
1.1. Het bedrijf [naam bedrijf 1] heeft strobalen geleverd aan de aardbeienkwekerij van [naam 1]. Bij het uitladen viel een strobaal op [naam 1], die daardoor ter plekke is overleden. [naam bedrijf 1] is aansprakelijk voor de overlijdensschade. [naam bedrijf 1] is verzekerd bij zowel Allianz (werk- en landbouwmaterieel) als Fatum (aansprakelijkheid voor bedrijven). Allianz heeft de schade aan de erven vergoed en het schaderegelingstraject bekostigd. De aansprakelijkheid van [naam bedrijf 1] is – in ieder geval – gedekt onder de verzekering van Fatum. De kernvraag in de zaak is of de aansprakelijkheid van [naam bedrijf 1] ook gedekt is onder de verzekering van Allianz.
1.2. Anders dan de rechtbank is het hof van oordeel dat dit niet het geval is. Niet Allianz maar (alleen) Fatum moet dus dekking verlenen. Het hof wijst daarom in dit arrest alsnog de vorderingen van Allianz toe, die strekken tot verhaal op Fatum van de schadevergoeding en kosten van het schaderegelingstraject, die Allianz heeft betaald.